

آغاز همکاری ملی ، فرجام استبداد دینی

طیف گسترده‌ای از نهادهای سیاسی و فرهنگی دیاسپورای ایرانی، با پشتوانه وسیع مردمی در داخل ایران، حمایت و همکاری خود را از پروژه «همکاری ملی» -با محوریت سیاسی آقای رضا پهلوی- برای سرنگونی جمهوری اسلامی اعلام می‌دارند.

این مجموعه که متشکل از دیدگاه‌های سیاسی متفاوت و برآمده از جریانات گوناگون جمهوری خواهی، جنبش زن-زندگی-آزادی، ملی‌گرایان، کنفدراسیون‌های مستقل و پادشاهی‌خواهان است، هرگونه سازش و ادامه تعامل با رژیم حاکم بر ایران را مخرب و در مسیر نابودی کشور می‌داند. رهایی ایران، مردم ایران و نجات جان زندانیان سیاسی از چنگال استبداد مذهبی، نخستین اولویت ما بوده و انتخاب نوع نظام را به مردم و صندوق رای موکول می‌کنیم.

در شرایطی که جمهوری اسلامی در ضعیف‌ترین وضعیت خود می‌باشد، پافشاری بر اعتقادات سیاسی، ایدئولوژیک یا ضدیت‌های فردی میان جناح‌های مختلف، مستقیماً از سوی رژیم تقویت می‌شود و هرگونه گفتمان مخرب و مبتنی بر ترور شخصیت، نه تنها غیر دموکراتیک بلکه (دانسته یا نادانسته) حمایت از بقای رژیم اسلامی است.

- در این برهه‌ی تاریخی، فرصتی برای مباحث انتزاعی و نظریه‌های دوردست باقی نمانده است. نجات کشور مستلزم گردآوری تکنوکرات‌هایی است که با بهره‌گیری از شایسته‌سالاری بر راحل‌های عملی و فوری تمرکز کنند. به جای "تقویت ترس تاریخی از فاجعه‌ی ۵۷" که موجب انفعال جامعه شده است، باید بر عمل‌گرایی و مدیریت کارآمد در زمان حال تأکید کرد.

- بارزترین دستاورد "همایش ملی مونیخ" و کتابچه "مرحله اضطراری"، تمرکز بر همین استراتژی و ارائه طرحی برای همگرایی ملی است؛ اما متأسفانه مخالفان ایدئولوژیک به‌جای مشارکت و تقویت نقاط مشترک، مسیر تخریب این تلاش‌های سازنده و ترور شخصیت آقای رضا پهلوی را در پیش گرفته‌اند، بدون ارائه‌ی طرح جایگزین. این رفتار از نظر سیاسی غیر مسئولانه‌ست.

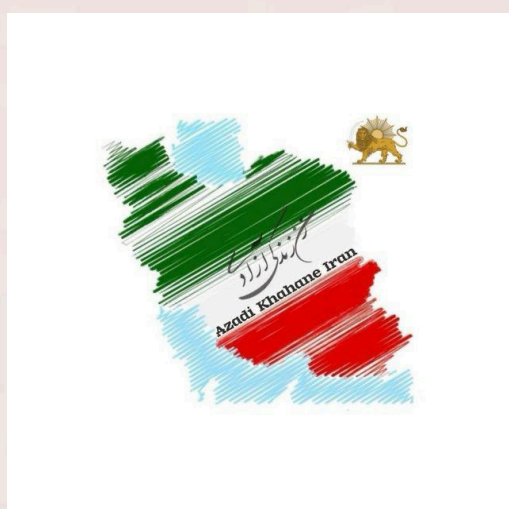
آقای رضا پهلوی اصل اتکاء به آرای مردم را پس از فروپاشی جمهوری اسلامی به‌عنوان نخستین مبنا مطرح نموده‌اند و با این رویکرد امکان اتحاد بین همه‌ی جناح‌های سیاسی را ممکن ساخته‌اند. ایشان با تقبل مدیریت دوران گذار مسئولیت بس خطیری را به عهده گرفته‌اند.

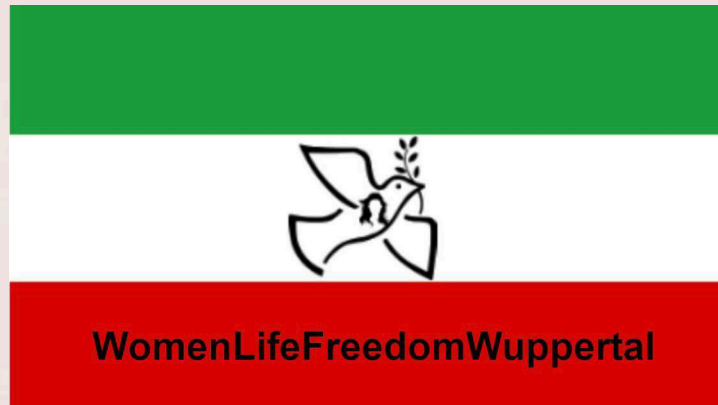
از اینرو، امضاکنندگان این بیانیه، نه بر اساس انطباق دیدگاه‌های سیاسی، بلکه صرفاً به‌منظور همبستگی در مسیر نجات ایران از سقوط هرچه بیشتر در فقر و ناامنی، همپیمان شده‌اند و در عرصه سیاسی داخلی و بین‌المللی، شخصیتی کارآمدتر از ایشان سراغ ندارند.

ما با باور به اتحاد دموکراتیک ملی و آگاهی به ظرفیت‌های عظیم انسانی و طبیعی، به تجدید آبادانی کشور ایمان داریم و ایران پس از سقوط خلافت اسلامی را نه در قیاس با سوریه، افغانستان و لیبی، آنطور که دستگاه پروپاگاندای جمهوری اسلامی نشان می‌دهد، بلکه در قیاس با ژاپن و آلمان پس از جنگ جهانی دوم در مسیر شکوفایی می‌بینیم.

از همه هم‌میهنان خود در سراسر جهان دعوت می‌کنیم تا به پروژه "همکاری ملی" بپیوندند.

نهادهای امضا کننده بیانیه:

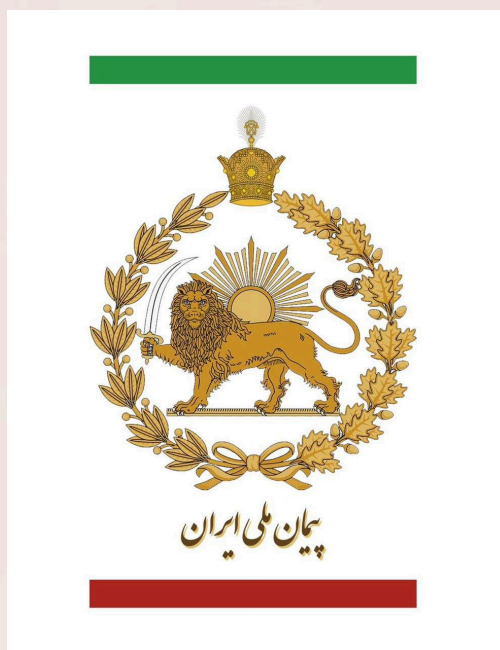

1. Woman Life Freedom Europe Association
2. Woman Life Freedom Essen
3. Azadi Khahan Iran /Germany / Darmstadt
4. Mahsa Organisation
5. Woman Life Freedom Solingen
6. Woman Life Freedom Koblenz
7. Woman Freedom
8. Women Life Freedom Wuppertal
9. International Women in Power
10. Zanan iran zamin
11. Voix d'Iran, Voices of Iran
12. Swiss Iranian Medical Association
13. President of the Liberal Democratic Party of Iran since 1983
14. ISDO (INTERNATIONAL SECULAR DEMOCRATIC ORGANIZATION)
15. The Confederation of National Democrats of Iran
16. HOPE-Association
17. Parliamentary Monarchy Iran for Human Rights e.V
18. گروه صحنه آزادی - لندن ، Stage Of Freedom - London
19. Iran Nova
20. German-Iranian Association Schleswig-Holstein e. V
21. Rastakhiz Aryamehr e.V
22. IRAN'S FREEDOM COLLECTIVE ، جبهه آزادی ملی ایران ، جام
23. Iranian secular democrats in Hanover
24. پیمان ملی ایران ، Peyman melli Iran
25. National Party of Iran
26. سازمان جهانی ایران پاد ، Iran Paad international